

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 1067

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 octombrie 2024

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
Decizia nr. 24 din 30 ianuarie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	2-4	M.187/6.360/2.080. — Ordin al ministrului apărării naționale, al ministrului finanțelor și al ministrului muncii și solidarității sociale privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2024 al Societății Comerciale „RO-ARMYSECURITY” — S.A., filială a Companiei Naționale „ROMTEHNICA” — S.A.	11-14
Decizia nr. 97 din 5 martie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 pct. 3 și ale art. 67 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal	4-7	M.235. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.223/2019 privind pregătirea și executarea misiunilor în străinătate de către personalul Ministerului Apărării Naționale în baza Legii nr. 46/2018 pentru realizarea „Capabilității de sprijin de foc indirect”, aferentă programului de înzestrare „Sistem lansator multiplu de rachete cu bătaie mare”	14
Decizia nr. 278 din 28 mai 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene	8-11	2.222. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind modificarea Ghidului specific — Condiții de accesare a fondurilor europene aferente Planului național de redresare și reziliență în cadrul apelului de proiecte PNRR/2023/C2/I.1.C, pentru subinvestiția I.1.C — Crearea de păduri urbane, investiția 1. Campania națională de împădurire și reîmpădurire, inclusiv păduri urbane, componenta C2: Păduri și protecția biodiversității, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 2.403/2023	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 24

din 30 ianuarie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Sever-Alexandru Sbârnă în Dosarul nr. 4.158/325/2018* al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.102D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosarul cauzei autorul excepției a depus note scrise prin care precizează că a luat cunoștință de termenul de judecată, solicită judecarea cauzei în lipsă și menționează o adresă de comunicare a actelor procedurale.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că susținerile autorului excepției vizează chestiuni ce țin de interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale criticate. De altfel, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 44 din 21 noiembrie 2016, a stabilit că plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției trebuie și motivată în termenul de 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal de contravenție, fiind supusă procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată prevăzute de art. 200 din Codul de procedură civilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 13 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 4.158/325/2018*, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**. Excepția de neconstituționalitate a fost invocată de Sever-Alexandru

Sbârnă în cadrul apelului formulat împotriva sentinței civile prin care a fost admisă excepția tardivității plângerii contravenționale.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul legal criticat este neconstituțional în interpretarea potrivit căreia instanța poate constata incidența excepției tardivității formulării plângerii în situația în care este formulată o plângere contravențională nemotivată în fapt și/sau în drept, lipsă a motivării care este ulterior acoperită, după termenul de 15 zile de formulare a plângerii, ca răspuns în termenul legal la o adresă de regularizare din partea instanței. Această interpretare aduce atingere dreptului la apărare și creează o discriminare în raport cu petenții care formulează acțiuni în dreptul civil, care își pot preciza acțiunea până la primul termen și care beneficiază efectiv de prevederile procedurii de regularizare.

7. **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă Decizia nr. 44 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care s-a stabilit că plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției trebuie și motivată în termenul de 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal de contravenție, fiind supusă procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată prevăzute de art. 200 din Codul de procedură civilă. Astfel, dispoziția legală criticată este aplicabilă tuturor subiecților de drept care formulează plângeri contravenționale, termenul fiind unul legal, imperativ, a cărui nerespectare atrage decăderea din dreptul de a mai formula plângere. Impunerea unor termene în care trebuie exercitate drepturile și obligațiile procesuale nu contravine dreptului la apărare și nici nu constituie o restrângere a exercițiului unor drepturi, întrucât drepturile recunoscute de lege trebuie exercitate în termenele și condițiile stabilite de legiuitor.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(1) *Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia.*”

12. În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 24 — *Dreptul la apărare*, astfel cum se interpretează potrivit art. 20 din Constituție și prin prisma art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și a art. 14 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și în art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, astfel cum rezultă din actele dosarului, autorul acesteia a formulat, în termen, plângere împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții, fără a arăta și motivele de fapt pe care aceasta se întemeiază, motivele fiind depuse ulterior, cu depășirea termenului de 15 zile reglementat de dispozițiile legale criticate. În acest context, instanța judecătorească, având în vedere Decizia nr. 44 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1055 din 28 decembrie 2016, a respins plângerea ca fiind tardiv formulată. Prin decizia menționată, instanța supremă a reținut că „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției trebuie și motivată în termenul de 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal de contravenție, fiind supusă procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată prevăzută de art. 200 din Codul de procedură civilă.”

14. Autorul prezentei excepții de neconstituționalitate este nemulțumit că instanța judecătorească a respins, ca tardiv formulată, plângerea contravențională și nu a luat în considerare că motivarea în fapt a acesteia a fost făcută în termenul de regularizare prevăzut de art. 200 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

15. Astfel, Curtea observă că autorul excepției de neconstituționalitate nu critică dispozițiile art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor în interpretarea dată acestora prin Decizia nr. 44 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept,

ci modalitatea de aplicare de către instanța judecătorească a normelor legale criticate, precum și a deciziei instanței supreme.

16. Raportat la modalitatea de formulare a criticilor de neconstituționalitate, Curtea reține că este competentă să controleze constituționalitatea textelor legale aplicabile în interpretarea consacrată prin hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 8 din 18 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 17 martie 2011, Decizia nr. 854 din 23 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 21 septembrie 2011, sau Decizia nr. 206 din 29 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 13 iunie 2013), însă nu se poate substitui autorului excepției în formularea unor critici de neconstituționalitate, întrucât ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că „sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției și va fi însoțită de dovezile depuse de părți” (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008).

17. Prin susținerile sale, autorul excepției de neconstituționalitate nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci este, în realitate, nemulțumit de modalitatea de aplicare de către instanța judecătorească a normelor legale și a Deciziei nr. 44 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

18. Or, aceste aspecte, interpretarea și aplicarea legii de către instanțele judecătorești, precum și a deciziilor prin care instanța supremă dă o rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției. Prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție. De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la competența exclusivă a instanțelor judecătorești de a soluționa probleme care țin de interpretarea și/sau aplicarea legii. Cu privire la conținutul și întinderea celor două noțiuni cuprinzătoare, interpretarea, respectiv aplicarea legii, Curtea Constituțională a reținut că acestea acoperă identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, iar instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aceste aspecte (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009).

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Sever-Alexandru Sbârnă în Dosarul nr. 4.158/325/2018* al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 ianuarie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 97

din 5 martie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 pct. 3 și ale art. 67 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Titirișcă	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 pct. 3 și ale art. 67 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Petru Adrian Luca în Dosarul nr. 662/59/2023 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.836D/2023.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Lăcureanu Alexandru, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului prezent care, în esență, pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate în măsura în care textele de lege criticate permit recalificarea veniturilor obținute din vânzarea de imobile din patrimoniul personal drept venituri obținute dintr-o activitate independentă, ceea ce încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la calitatea legii, astfel cum au fost analizate în jurisprudența Curții,

precum și pe cele ale art. 139 alin. (1) din Legea fundamentală. Afirmă că, în practică, persoanele care vând imobile din patrimoniul personal nu au acces la criterii clare prin care să se stabilească dacă datorează sau nu impozit pe venit ca urmare a desfășurării unei activități independente și nu cunosc nici condițiile în care se stabilește acesta. O situație similară a fost constatată și reglementată de legiuitor prin Legea nr. 29/2018 privind anularea unor obligații fiscale, însă, ulterior acestui act normativ, legiuitorul nu a mai intervenit pentru alte corecții legislative. Ca atare, în prezent nu există o reglementare care să se refere la impozitul pe venit, situație constatată și de organul fiscal a cărui decizie este atacată în speță, la instanța de fond.

4. Președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 449 din 11 iulie 2019. Totodată, arată că există norme metodologice de aplicare a Codului fiscal, în vigoare din 13 ianuarie 2016, prin care se explică noțiunile „activitate independentă” și „venituri din activități independente”, astfel încât legislația este suficient de clară pentru ca destinatarii acesteia să poată aprecia în ce măsură este încălcată și să își reglementeze conduita.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 18 octombrie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 662/59/2023, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 pct. 3 și ale art. 67 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Petru Adrian Luca într-o cauză având ca obiect anularea unor acte administrativ fiscale reprezentate de o decizie de impunere și un raport de inspecție fiscală privind stabilirea de obligații fiscale și penalități.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că dispozițiile criticate sunt neconstituționale prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (5) și ale art. 139 alin. (1) din Constituție deoarece sunt lipsite de previzibilitate, claritate și accesibilitate, contrar principiului legalității și securității raporturilor juridice, din moment ce: dispozițiile legale, în mod evident, nu sunt clare — situație recunoscută prin adoptarea Legii nr. 29/2018 privind anularea unor obligații fiscale; ulterior adoptării Legii nr. 29/2018, legiuitorul nu a intervenit prin modificarea dispozițiilor Codului fiscal în sensul de a se oferi criterii clare ce trebuie avute în vedere pentru încadrarea veniturilor din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal în venituri din activități independente. În susținerea principiilor menționate, se invocă Deciziile Curții Constituționale nr. 232 din 5 iulie 2001, nr. 570 din 29 mai 2012, nr. 1 din 10 ianuarie 2014, nr. 3 din 6 ianuarie 1994 și nr. 940 din 6 iulie 2010 și, întrucât rațiunile adoptării Legii nr. 29/2018 subzistă și în prezent, se arată că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale lăsând la libera apreciere a organului fiscal, în mod arbitrar, fără criterii clare stabilite de lege, reîncadrarea veniturilor din transferul proprietății imobiliare din patrimoniul personal în venituri din activități independente. De asemenea, nefiind reglementate de lege în mod clar ipotezele și criteriile care trebuie avute în vedere pentru a se efectua de către organul fiscal o astfel de reîncadrare a veniturilor, interpretarea dispozițiilor art. 7 pct. 3 și ale art. 67 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal în sensul dat de organul fiscal este neconstituțională.

7. Se mai susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale prin raportare la art. 44 și art. 136 alin. (5) din Constituție, raportate la art. 56 din Constituție, pentru că reprezintă o încălcare a dreptului de proprietate privată. Dispozițiile criticate sunt neconstituționale și prin raportare la art. 11, 20 și art. 147 alin. (4) din Constituție. Stabilirea unei creanțe fiscale în baza unor prevederi neclare face ca acea creanță să nu respecte principiul justei așezări a sarcinilor fiscale, ce impune următoarele criterii la stabilirea unei creanțe fiscale: taxa să fie legală, proporțională, rezonabilă, echitabilă și să nu diferențieze impozitele pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni. Dacă o creanță nu este stabilită printr-o lege clară, nu este respectată așadar cerința legalității, iar dacă pentru aceleași tranzacții, fără nicio modificare legislativă, se aplica o amnistie — deci o parte din contribuabili sunt iertați de datorie, tocmai pe motivul neclarității legii, iar alți contribuabili sunt în continuare obligați la plata creanței (deși nicio modificare legislativă nu a intervenit) — se încalcă cerința nediscriminării. Odată neîndeplinite cele două condiții, reiese că se încalcă principiul justei așezări a sarcinilor fiscale, ce activează automat o încălcare a dreptului la proprietate. Cele două principii — principiul justei așezări a sarcinilor fiscale și principiul protecției dreptului de proprietate privată — sunt indisolubil legate, astfel cum s-a pronunțat Curtea Constituțională în repetate rânduri. Se arată că, în aprecierea legalității criticii de neconstituționalitate,

nu trebuie neglijată nici gravitatea efectelor pecuniare date și de alte măsuri pe care organul fiscal se vede îndreptățit să le aplice. Astfel, măsura fiscală adoptată de organul fiscal în temeiul prevederilor legale criticate este nelegală atât pentru impunerea ei în temeiul unei prevederi neclare și în mod discriminatoriu, cât și pentru că este urmată de sancțiuni pecuniare excesive — în speță s-a impus o penalitate de nedeclarare de 30% din valoarea creanței fiscale principale —, cu încălcarea principiului proporționalității și a dreptului de proprietate.

8. Se arată că principiul proporționalității este un principiu fundamental, constant invocat în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, iar dintre cauzele relevante se menționează: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 6 februarie 2014, pronunțată în cauza C-424/12, S.C. Fatorie — S.R.L. împotriva Direcției Generale a Finanțelor Publice Bihor; Hotărârea Curții din 16 decembrie 1992, pronunțată în cauza C210/91, Comisia Comunităților Europene împotriva Republicii Elene, punctul 19; Hotărârea Curții (Camera a șasea) din data de 7 decembrie 2000, pronunțată în cauza C-213/99, José Teodoro de Andrade împotriva Director da Alfândega de Leixões, în prezența Ministério Público, punctul 20; Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 noiembrie 1990, pronunțată în cauza C-331/88, The Queen v. Minister of Agriculture, Fisheries and Food Secretary of State for Health. O încălcare a principiului proporționalității are drept consecință o încălcare gravă a dreptului de proprietate, deoarece contribuabilul ajunge să suporte consecințe total disproporționate cu ceea ce se urmărește prin impunerea unei sancțiuni pecuniare excesive.

9. **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 7 pct. 3 și ale art. 67 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015. Textele legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 7. — Definiții ale termenilor comuni: „*În înțelesul prezentului cod, cu excepția titlurilor VII și VIII, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: ... 3. activitate independentă — orice activitate desfășurată de către o persoană fizică în scopul obținerii de venituri, care îndeplinește*

cel puțin 4 dintre următoarele criterii: 3.1. persoana fizică dispune de libertatea de alegere a locului și a modului de desfășurare a activității, precum și a programului de lucru; 3.2. persoana fizică dispune de libertatea de a desfășura activitatea pentru mai mulți clienți; 3.3. riscurile inerente activității sunt asumate de către persoana fizică ce desfășoară activitatea; 3.4. activitatea se realizează prin utilizarea patrimoniului persoanei fizice care o desfășoară; 3.5. activitatea se realizează de persoana fizică prin utilizarea capacității intelectuale și/sau a prestației fizice a acesteia, în funcție de specificul activității; 3.6. persoana fizică face parte dintr-un corp/ordin profesional cu rol de reprezentare, reglementare și supraveghere a profesiei desfășurate, potrivit actelor normative speciale care reglementează organizarea și exercitarea profesiei respective; 3.7. persoana fizică dispune de libertatea de a desfășura activitatea direct, cu personal angajat sau prin colaborare cu terțe persoane în condițiile legii; (...);

— Art. 67. — Definierea veniturilor din activități independente:

„(1) Veniturile din activități independente cuprind veniturile din activități de producție, comerț, prestări de servicii, veniturile din profesii liberale și veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente. (2) Constituie venituri din profesii liberale veniturile obținute din prestarea de servicii cu caracter profesional, potrivit actelor normative speciale care reglementează organizarea și exercitarea profesiei respective. (3) Veniturile din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală provin din drepturi de autor și drepturi conexe dreptului de autor, brevete de invenție, desene și modele, mărci și indicații geografice, topografii pentru produse semiconductoare și altele asemenea.”

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) care consacră statul de drept, caracterul democratic al statului și garantarea pluralismului politic, precum și alin. (5) referitor la obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 11 alin. (2) privind tratatele ratificate de Parlament, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, art. 56 — *Contribuții financiare*, art. 136 alin. (5) referitor la caracterul inviolabil al proprietății private și art. 139 — *Impozite, taxe și alte contribuții*. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 1 paragraful 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cele ale art. 17 privind dreptul la proprietate din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și cele ale art. 17 alin. (1) privind dreptul de proprietate din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate reglementează în materia veniturilor din activități independente, respectiv stabilesc criteriile care determină calificarea unei activități desfășurate de o persoană fizică în scopul obținerii de venituri drept activitate independentă și, corelativ, tipurile de venituri considerate a proveni dintr-o astfel de activitate, în vederea impozitării corespunzătoare a acestora.

16. În prezenta cauză, din documentele aflate la dosar reiese că autorul excepției de neconstituționalitate, înregistrat ca plătitor de TVA, a realizat, în perioada 2017—2020, operațiuni imobiliare constând în înstrăinarea unor terenuri, pentru care, la momentul

încheierii actelor autentice notariale, a plătit impozitul datorat pentru venituri obținute din transferuri ale proprietății imobiliare din patrimoniul personal. Ulterior, în perioada 2021—2022, în urma unor inspecții fiscale, veniturile antereferite au fost reîncadrate de organul fiscal drept venituri din activități independente, stabilindu-se în sarcina autorului excepției sume suplimentare de plată, contestate de acesta în fața instanțelor de judecată. În acest context a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate.

17. Analizând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că, în realitate, autorul acesteia este nemulțumit de faptul că, în cazul său, organul de inspecție fiscală nu a aplicat prevederile Legii nr. 29/2018 privind anularea unor obligații fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 18 ianuarie 2018, lege prin care se anulează impozitul pe venit și contribuțiile sociale, precum și obligațiile fiscale accesorii aferente acestora în cazul tranzacțiilor pentru care s-a aplicat impozitul pe venit din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal al persoanelor fizice ca urmare a reîncadrării veniturilor astfel obținute ca venituri dintr-o activitate independentă, pe perioadele fiscale de până la 1 iunie 2017 și neachitate până la data intrării în vigoare a acestei legi, cu atât mai mult cu cât, în opinia sa, rațiunea adoptării Legii nr. 29/2018, determinate de o pretinsă neclaritate a textelor legale considerate neconstituționale, subzistă și în prezent. Având în vedere aceste aspecte, Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate dorește, în realitate, ca instanța de contencios constituțional să stabilească faptul că Legea nr. 29/2018 îi este aplicabilă în cauza dedusă judecării. Or, acestea nu constituie veritabile critici de neconstituționalitate, ci elemente care țin de interpretarea și aplicarea legii în raport cu situațiile concrete supuse judecării, care sunt și rămân la aprecierea instanței de judecată sesizate cu soluționarea în fond a cauzei, fiind o problemă de legalitate, și excedează competenței instanței de contencios constituțional.

18. În același timp, având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea nu are competența să modifice sau să completeze dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate și nici să controleze constituționalitatea unei interpretări date de o anumită instanță judecătorească a textelor legale criticate, astfel încât excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca inadmisibilă [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 504 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 22 decembrie 2014, paragraful 15].

19. Totodată, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate critică modul de reglementare a soluțiilor legislative din textele criticate, respectiv omisiunea de reglementare a unor criterii concrete pentru încadrarea veniturilor din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal în venituri din activități independente. Referitor la omisiunile legislative, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat, constant, că excepția de neconstituționalitate ridicată este admisibilă doar în situația în care omisiunea are relevanță constituțională, astfel încât Curtea să poată fi investită cu soluționarea acesteia [a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 107 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 30 aprilie 2014, sau Decizia nr. 503 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 28 mai 2010]. În schimb, dacă omisiunea legislativă

nu are relevanță constituțională, admiterea excepției de neconstituționalitate ar echivala cu subrogarea Curții Constituționale în sfera de competență a legiuitorului, încălcându-se astfel art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia instanța de contencios constituțional se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului [a se vedea Decizia nr. 130 din 10 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 11 mai 2015, paragraful 17]. Or, Curtea constată, contrar susținerilor autorului excepției de neconstituționalitate, că art. 7 pct. 3 din Legea nr. 227/2015 stabilește astfel de criterii, iar faptul că acesta le consideră insuficiente nu reprezintă o omisiune legislativă care să genereze încălcarea unui drept fundamental astfel încât aceasta să aibă relevanță constituțională. În consecință, excepția de neconstituționalitate este, și din această perspectivă, inadmisibilă.

20. Mai mult, nemulțumirile autorului excepției de neconstituționalitate privind acțiunile organului de inspecție fiscală nu pot fi convertite în veritabile critici de neconstituționalitate, acestea urmând să fie soluționate de instanțele de judecată de drept comun. Curtea apreciază că aspectele de fapt și de aplicare a legii nu evidențiază însă neconstituționalitatea reglementărilor supuse controlului de constituționalitate, astfel încât excepția de neconstituționalitate va fi respinsă ca inadmisibilă [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 360 din 27 iunie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1067 din 27 noiembrie 2023, paragraful 58, Decizia nr. 162 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 26 mai 2016, sau Decizia nr. 731 din 14 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 24 mai 2024, paragraful 28].

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 pct. 3 și ale art. 67 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Petru Adrian Luca în Dosarul nr. 662/59/2023 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 martie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Titirișcă

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 278

din 28 mai 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, excepție ridicată de Gavrilă Pop în Dosarul nr. 12.765/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.429D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în această materie, respectiv Decizia nr. 417 din 11 iulie 2023.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Decizia nr. 91 din 5 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 12.765/3/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene. Excepția a fost ridicată de Gavrilă Pop în calea de atac a recursului, într-o cauză având ca obiect plata ajutorului acordat la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, reglementat de art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă standardele constituționale de calitate a legii prevăzute la art. 1 alin. (5), precum și pe cele de tehnică legislativă, respectiv art. 3, 58 și 66 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, întrucât suspendă acte normative abrogate, în condițiile în care pot fi suspendate numai actele normative aflate în vigoare. De asemenea, este încălcat art. 66 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, deoarece este un nonsens ca actul de suspendare să producă efecte și după abrogarea unui act normativ. Se precizează că inclusiv Curtea Constituțională a statuat, în jurisprudența sa, că o normă abrogată nu poate fi repusă în vigoare. În plus, art. 66 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 24/2000 se încalcă, deoarece acesta interzice ca, ulterior abrogării, ce are caracter definitiv instantaneu și este ultimul eveniment legislativ din existența unui act normativ, să survină alt eveniment legislativ. Sunt evocate, în susținere, deciziile Curții Constituționale nr. 1.595 din 14 decembrie 2011 și nr. 654 din 17 octombrie 2017.

6. Se consideră că, dacă art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, art. 11 alin. (1) din Ordonanța

de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 ar produce efecte și după 1 iulie 2017, s-ar încălca și principiul neretroactivității legii, deoarece nu ar putea acționa și influența un act normativ ieșit definitiv din circuitul legislativ. Suspendarea, prin natura sa, se referă doar la prezent, nu și la trecut. Dreptul la ajutoarele la trecerea în rezervă are caracter temporar: se naște la data trecerii în rezervă și se execută dintr-odată, și nu prin executări succesive care ar fi guvernate de o lege ulterioară.

7. În final, se solicită Curții Constituționale să constate că, după 1 iulie 2017, orice act normativ care suspendă acordarea drepturilor la ajutoare sau indemnizații la trecerea în rezervă este constituțional doar în măsura în care suspendă acte normative în vigoare, aflate deci în dreptul pozitiv. În plus, sintagmele „dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie” și „nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă”, din cuprinsul ordonanțelor de urgență ale Guvernului menționate, se referă la dispoziții cuprinse în acte normative în vigoare, nu și în acte normative abrogate, precum Legea-cadru nr. 284/2010.

8. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit dispozitivului actului de sesizare, dispozițiile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1035 din 22 decembrie 2016, ale art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2017, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 115/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 29 mai 2017, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 973 din 7 decembrie 2017, aprobată cu completări prin Legea nr. 80/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 28 martie

2018, și ale art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018. Deși în dispozitivul actului de sesizare se rețin dispozițiile art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și cele ale art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, din analiza notelor autorului excepției se constată că, în realitate, critica de neconstituționalitate vizează art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, așa încât aceste norme urmează să fie reținute ca obiect al excepției de neconstituționalitate. Prin urmare, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018. Dispozițiile legale criticate prevăd următoarele:

— Art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016: „În perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.”;

— Art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017: „Prevederile art. 1 alin. (3)—(5), art. 2—4, art. 5 alin. (2)—(4) și art. 6—11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, se aplică în mod corespunzător și în perioada 1 martie—31 decembrie 2017.”;

— Art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017: „În anul 2018 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.”;

— Art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018: „În perioada 2019—2021 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.”.

13. Dispozițiile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și-au încetat aplicabilitatea. Cu toate acestea, având în vedere cele reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, precum și faptul că dispozițiile de lege criticate sunt aplicabile în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, Curtea va analiza constituționalitatea acestora.

14. Autorul excepției consideră că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și în art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile. De asemenea, invocă dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici

similare cu cele din prezenta cauză, iar prin Decizia nr. 403 din 6 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 818 din 9 octombrie 2019, Decizia nr. 715 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 12 ianuarie 2021, Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1091 din 16 noiembrie 2021, Decizia nr. 761 din 9 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 17 februarie 2022, Decizia nr. 72 din 24 februarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 2 iunie 2022, Decizia nr. 104 din 10 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 521 din 26 mai 2022, Decizia nr. 610 din 24 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 1 martie 2023, și Decizia nr. 417 din 11 iulie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 909 din 9 octombrie 2023, instanța de contencios constituțional, respingând excepțiile de neconstituționalitate, a statuat că ajutoarele sau indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional.

16. Astfel, Curtea a observat că dispozițiile de lege criticate fac parte din legi anuale de salarizare a personalului plătit din fonduri publice și prevăd că în anii 2017—2021 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă. Textele criticate au caracter general, referindu-se la toate categoriile de ajutoare sau indemnizații prevăzute de lege la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă, cum sunt, cu titlu exemplificativ, cele prevăzute de: art. 81 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, art. 69 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004, art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, sau art. 73 din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 25 mai 2009. De asemenea, Curtea a reținut că, în speță, este vorba despre ajutorul prevăzut de art. 20 din anexa nr. VII: *Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și siguranță națională”* la Legea-cadru nr. 284/2010, ajutor prevăzut pentru personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu. Însă Legea-cadru nr. 284/2010 a fost abrogată prin art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Noua reglementare nu conține nicio dispoziție similară celor din Legea-cadru nr. 284/2010, care instituiau ajutoarele și indemnizațiile. De asemenea, Legea-cadru nr. 153/2017 a abrogat dispozițiile din ordonanțele de urgență ale Guvernului prin care a fost suspendată plata ajutoarelor și indemnizațiilor în intervalul 2012—2016 inclusiv (a se vedea în acest sens Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, precitată, paragrafele 58 și 59).

17. Referitor la critica privind încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, care impune standardele privind calitatea legii, prin Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, paragraful 61, și Decizia nr. 189 din 26 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1045 din 9 noiembrie 2020, paragraful 87, Curtea a reiterat statuările sale anterioare prin care a constatat conformitatea cu aceste standarde a actelor normative de suspendare a drepturilor salariale pentru intervalul 2010—2017 (a se vedea Decizia nr. 403 din 6 iunie 2019, precitată, paragrafele 96—98). În aceste decizii, Curtea Constituțională a reținut că înțelesul normelor de suspendare a plății drepturilor salariale a fost clarificat prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 15 iulie 2015. Astfel, în interpretarea instanței supreme, voința legiuitorului nu a fost aceea de eliminare a beneficiilor acordate unor categorii socioprofesionale, respectiv de încetare a existenței dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații, ci doar de suspendare a exercițiului acestui drept, precum și faptul că dreptul la pensie și condițiile de pensionare, precum și drepturile care se acordă cu prilejul pensionării sunt cele de la data deschiderii dreptului la pensie, iar nu cele existente în legislație la o dată anterioară, care nu au caracterul unui drept câștigat.

18. Curtea a mai reținut, la paragraful 89 al Deciziei nr. 189 din 26 mai 2020, că autorii au înțeles greșit semnificația abrogării art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010. Astfel, urmarea acestei abrogări este previzibilă și clară, în sensul că, dacă personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare au trecut în rezervă sau direct în retragere, respectiv raporturile de serviciu au încetat, cu drept la pensie, după 1 iulie 2017, nu mai beneficiază de ajutoarele și indemnizațiile prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010.

19. Totodată, prin Decizia nr. 834 din 17 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 235 din 8 martie 2021, paragraful 20, referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, din cauza caracterului imprevizibil al dispozițiilor referitoare la neacordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă, invocând jurisprudența sa, Curtea a reținut că persoanele care se pensionează se supun dispozițiilor legale în vigoare la data deschiderii dreptului la pensie, potrivit principiului *tempus regit actum* (a se vedea în același sens și Decizia nr. 443 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 29 iulie 2016, paragraful 30).

20. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, prin Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, paragraful 65, și prin Decizia nr. 189 din 26 mai 2020, precitată, paragraful 91, Curtea a constatat conformitatea cu această normă constituțională a unor prevederi cu un conținut similar celui al dispozițiilor criticate. Astfel, prin Decizia nr. 170 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 22 mai 2015, paragraful 24, și Decizia nr. 334 din 12 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 17 iulie 2014, paragraful 18, Curtea a reținut că dispozițiile criticate nu retroactivează.

21. Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte similare cu cele relevate în jurisprudența Curții Constituționale și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței acesteia, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gavrilă Pop în Dosarul nr. 12.765/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**MINISTERUL APĂRĂRII
NAȚIONALE
Nr. M.187
din 27 august 2024MINISTERUL
FINANȚELOR
Nr. 6.360
din 18 octombrie 2024MINISTERUL MUNCII
ȘI SOLIDARITĂȚII
SOCIALE
Nr. 2.080
din 5 septembrie 2024**ORDIN****privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2024 al Societății Comerciale „RO-ARMYSECURITY” —
S.A., filială a Companiei Naționale „ROMTEHNICA” — S.A.**

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 23/2022 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale, ministrul finanțelor și ministrul muncii și solidarității sociale emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2024 al Societății Comerciale „RO-ARMYSECURITY” — S.A., filială a Companiei Naționale „ROMTEHNICA” — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul
apărării naționale,
Angel Tilvărp. Ministrul finanțelor,
Carmen Moraru,
secretar de statMinistrul muncii
și solidarității sociale,
Simona
Bucura-Oprescu

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

Societatea: „RO-ARMYSECURITY” — S.A.

Sediul/Adresa: Calea Plevnei nr. 141 A, sectorul 6, București

Cod unic de înregistrare: RO29136150

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2024**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2024
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)	1	33.441
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	33.440
		a) subvenții, conform prevederilor legale în vigoare	3	0
		b) transferuri, conform prevederilor legale în vigoare	4	0
	2	Venituri financiare	5	1
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	32.841
	1	Cheltuieli de exploatare (Rd.7=Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18), din care:	7	32.841
		A. cheltuieli cu bunuri și servicii	8	1.008
		B. cheltuieli cu impozite, taxe și vărsăminte asimilate	9	3
		C. cheltuieli cu personalul, (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17) din care:	10	31.810
		C0 Cheltuieli de natură salarială (Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	29.807
		C1 cheltuieli cu salariile	12	28.731
		C2 bonusuri	13	1.076
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	0
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	15	0
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	16	535
		C5 Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	17	1.468
		D. alte cheltuieli de exploatare	18	20
	2	Cheltuieli financiare	19	0
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere) (Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	600
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	96
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	0
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	0
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	0
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	0

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2024
0	1	2	3	4
V		PROFITUL/PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd.26=Rd.20-Rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25), din care:	26	504
	1	Rezerve legale	27	0
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	0
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	0
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	0
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	0
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29, 30, 31 (Rd.32=Rd.26-(Rd.27 la Rd.31) > = 0)	32	504
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	0
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende cuvenite acționarilor, în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	252
	a)	- dividende cuvenite bugetului de stat	35	0
	b)	- dividende cuvenite bugetului local	36	0
	c)	- dividende cuvenite altor acționari	37	252
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	252
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	0
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	0
	a)	cheltuieli materiale	41	0
	b)	cheltuieli cu salariile	42	0
	c)	cheltuieli privind prestările de servicii	43	0
	d)	cheltuieli cu reclamă și publicitate	44	0
	e)	alte cheltuieli	45	0
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	210
	1	Alocații de la buget	47	0
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	0
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	0
X		DATE DE FUNDAMENTARE		0
	1	Număr de personal prognozat la finele anului	50	512
	2	Număr mediu de salariați total	51	511

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2024
0	1	2	3	4
	3	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	52	4.861
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat conform Legii anuale a bugetului de stat **)	53	4.793
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	65
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată conform Legii anuale a bugetului de stat	55	65
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/persoană)	56	0
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.57=(Rd.6/Rd.1)x1000)	57	982
	9	Plăți restante	58	0
	10	Creanțe restante	59	713

*) Rd.52=Rd.151 din Anexa de fundamentare nr.2

***) Rd.53=Rd.152 din Anexa de fundamentare nr.2

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.223/2019 privind pregătirea și executarea misiunilor în străinătate de către personalul Ministerului Apărării Naționale în baza Legii nr. 46/2018 pentru realizarea „Capabilității de sprijin de foc indirect”, aferentă programului de înzestrare „Sistem lansator multiplu de rachete cu bătaie mare”

Pentru aplicarea prevederilor art. 5, art. 8 alin. (1), art. 9 alin. (2) lit. i) și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 46/2018 pentru realizarea „Capabilității de sprijin de foc indirect”, aferentă programului de înzestrare „Sistem Lansator Multiplu de Rachete cu bătaie mare”, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.223/2019 privind pregătirea și executarea misiunilor în străinătate de către personalul Ministerului Apărării Naționale în baza Legii nr. 46/2018 pentru realizarea „Capabilității de sprijin de foc indirect”, aferentă programului de înzestrare „Sistem lansator

multiplu de rachete cu bătaie mare”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 987 din 9 decembrie 2019, se completează conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul apărării naționale,
Eduard Bachide,
secretar de stat

București, 15 octombrie 2024.
Nr. M.235.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată conform legii.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**privind modificarea Ghidului specific — Condiții de accesare a fondurilor europene aferente Planului național de redresare și reziliență în cadrul apelului de proiecte PNRR/2023/C2/I.1.C, pentru subinvestiția I.1.C — Crearea de păduri urbane, investiția 1. Campania națională de împădurire și reîmpădurire, inclusiv păduri urbane, componenta C2: Păduri și protecția biodiversității, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 2.403/2023**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. DGPNNR/90.251 din 8.10.2024 al Direcției generale Planul național de redresare și reziliență, precum și Avizul nr. 57.069 din 8.10.2024 emis de Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene, în baza prevederilor:

— Acordului de finanțare privind implementarea reformelor și/sau investițiilor finanțate prin Planul național de redresare și reziliență nr. 26.595 din 8.03.2022, încheiat între Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene și Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor;

— Regulamentului (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență;

— Deciziei de punere în aplicare a Consiliului de aprobare a evaluării planului de redresare și reziliență al României din data de 3 noiembrie 2021 (CID);

— Regulamentului (UE) 2020/2.094 al Consiliului din 14 decembrie 2020 de instituire a unui instrument de redresare al Uniunii Europene pentru a sprijini redresarea în urma crizei provocate de COVID-19;

— Regulamentului (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 februarie 2021 de instituire a unui Instrument de sprijin tehnic;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată prin Legea nr. 230/2021, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 178/2022, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 209/2022 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 1 alin. (15) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. I. — Ghidul specific — Condiții de accesare a fondurilor europene aferente Planului național de redresare și reziliență în cadrul apelului de proiecte PNRR/2023/C2/I.1.C, pentru subinvestiția I.1.C — Crearea de păduri urbane, investiția 1. Campania națională de împădurire și reîmpădurire, inclusiv păduri urbane, componenta C2: Păduri și protecția biodiversității, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 2.403/2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 și 847 bis din 20 septembrie 2023, se modifică după cum urmează:

1. La capitolul 2 secțiunea 2.3 „Definiții și abrevieri”, literale a) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) Pădure urbană — suprafața de teren compactă, de minimum 100 metri pătrați, situată în intravilanul unei localități urbane (oraș, municipiu) sau în zona periurbană, cu o lățime de cel puțin 2 metri,

pe care au fost plantate specii forestiere arborescente, cu o densitate medie de minimum un puiet sau arbore/mp;

.....
d) Solicitanți eligibili — unitățile administrativ-teritoriale (UAT) (inclusiv subdiviziunile/sectoarele acestora), organizate la nivel de municipiu, oraș, județ; instituțiile publice definite conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare; unitățile de învățământ de stat acreditate; instituțiile de învățământ superior de stat acreditate; parteneriate între tipurile de solicitanți menționați anterior;”.

2. La capitolul 2, secțiunea 2.6 „Solicitanți eligibili de finanțare” se modifică și va avea următorul cuprins:

„2.6 Solicitanți eligibili de finanțare

Beneficiarii proiectelor depuse în cadrul apelului de proiecte pot fi:

— unitățile administrativ-teritoriale (UAT) definite conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și constituite potrivit Legii nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

- a) municipii reședință de județ;
- b) municipiul București;
- c) alte municipii;
- d) orașe;
- e) județe;

— subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiului București, definite conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare;

— instituțiile publice definite conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare;

- unitățile de învățământ de stat acreditate;
- instituțiile de învățământ superior de stat acreditate;
- parteneriate între tipurile de solicitanți menționați anterior.

Nu sunt admise cereri din partea UAT încadrate la nivel de comune sau a persoanelor fizice sau juridice de drept privat.”

3. La capitolul 4 secțiunea 4.3 punctul 4.3.6 „Activitățile propuse prin proiect se încadrează în

acțiunile eligibile specifice sprijinite în cadrul prezentei investiții”, al optulea paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„Se vor avea în vedere următoarele aspecte:

- identificarea și descrierea amplasamentului propus;
- soluția tehnică propusă — compoziție de împădurire, densitate, mod de dispunere a arborilor;
- detalierea lucrărilor și serviciilor propuse privind instalarea și întreținerea arborilor forestieri (pregătire teren, pregătire sol, plantare, întreținere, irigare, mulcire etc.), justificarea necesității lor;
- corelația dintre lucrările propuse și devizul de lucrări.”

4. La capitolul 4 secțiunea 4.4 „Eligibilitatea cheltuielilor” al doilea paragraf, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) Procurarea și manipularea puieților/arborilor, plantarea acestora;”.

Art. II. — De la data intrării în vigoare a prezentului ordin, modificările prevăzute la art. I se aplică tuturor proiectelor depuse de către beneficiarii selectați în cadrul apelului de proiecte PNRR/2023/C2/I.1.C, pentru subinvestiția I.1.C — Crearea de păduri urbane, investiția 1. Campania națională de împădurire și reîmpădurire, inclusiv păduri urbane, componenta C2: Păduri și protecția biodiversității.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Mircea Fechet

București, 14 octombrie 2024.
Nr. 2.222.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

